N°. 65. **A°. 1843.**

DINGSDAG, den 15den AUGUSTUS.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 11 Augustus 1843.*

(22493) Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen vertrek uit deze Kolonie van SARAH ANN HILL.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 12 Augustus 1843.*

Degenen, die den Gouverneur Generaal over hunne bijzondere belangen wenschen te onderhouden, worden, op daartoe bekomen last, bij deze verwittigd, dat zij tot dat einde op geene andere dagen zullen worden ontvangen, dan des *Maandags* en *Donderdags* van iedere week, des morgens precies ten 9 ure.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 12 Augustus 1843.*

Van wege den Gouverneur Generaal wordt hiermede bekend gemaakt, dat, ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

1. Aan de Slavin *Elisabeth;* toebehoord hebbende aan JOSEPH TYNDALL,
2. Aan de Slavin *Jansie;* toebehoord hebbende aan F. P. TRIEBELS.
3. Aan de Slavin *Henriette;* afkomstig van wijlen de Wed. SOMERS geboren GRAAFLAND.
4. Aan de Slavin *Cora;* gestaan hebbende onder Straatvoogdij van W. T. KRIEGER. — En
5. Aan de Slavin *Amelia;* toebehoord hebbende aan N. J. KELK; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1. ELISABETH LAEKEN.
2. JOHANNA TRIEBELS.
3. MARIA HENRIETTE JETTA BONNEN.
4. ANTOINETTE CORA BRAKEL. En
5. ANNA MARIA AMELIA KELK.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den 11 Augustus 1843.*

Heden zijn in *Ondertrouw* opgenomen:

PIETER ANTHONIJ WAAKHUIJSEN en SUSANNA CHRISTIANA FAERBER.

Zullende dit Huwelijk bij anticipatie van den gewonen tijd van afkondiging worden voltrokken.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken - Stand,
P. FAERBER.

Militair Bureau.

Den 11 Augustus 1843.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, zijn bij Gouvernements - Order van heden, No. 174, bij de Kompagnie *Koloniale Guides* benoemd en aangesteld: Tot KAPITEIN de 1e. *Luitenant* J. A. CATTULA, en tot EERSTEN LUITENANT de 2e. *Luitenant* B. KERKHOFF; en is bij dezelfde Order, de 2e. LUITENANT J. A. SCHEIDERMAN van de *Invaliden* in zijnen rang overgeplaatst bij de Kompagnie *Guides* voormeld.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

FRANKRIJK.

PARIJS, 24 Junij.

Reeds voor langen tijd bevatte een onzer Parijsche dagbladen het volgende opmerkswaardige artikel, hetwelk later door vele anderen is overgenomen.

De bank en de heeren Rothschild.

Waren de leenheeren, als zij in de midden eeuwen met de wapens in de hand uit hunne versterkte sloten, uitvallen deden om de vazallen hunner naburen op brandschatting te stellen en te plunderen, daarom roovers en bandieten?

Voor zeker neen, want die leenheeren ofschoon plunderaars, waren de hoofden van de maatschappij van die tijden, en als zoodanige zagen zij zich gevreesd, geacht en geëerd door hunne vazallen en naburen, en hielden zij eene schitterenden rang aan de hoven der koningen en keizers, terwijl zij voorts hun gezag door de kerk zagen bevestigen.

Die plunderingen waren dus van hunnen kant niets anders dan een regelmatig gebruik, hoedanig er ook menig ander werd gemaakt van de redelooze magt, die destijds de maatschappelijke wet daarstelde. Met den tijd zijn ook de denkbeelden veranderd, de magtsoefeningen hebben zich verplaatst, in naam der massa's heeft men de regten der gelijkheid en vrijheid gevorderd; men heeft zich verbeeld, die regten te hebben daargesteld; maar, bij gebrek aan eene behoorlijke organisatie, heeft het maatschappelijk gezag zich op nieuw geconcenteerd, en dagelijks tracht het zich nog meerder te concentreren in handen van hen, die bij de algemeene worsteling de sterksten zijn. In die worsteling, is het waar, zijn het niet langer de goede lanssteken of bijlslagen, noch ook de versterkte sloten, die de overwinning verzekeren. Bij onze meer verzachte beschaving is het redelooze geweld verdwenen; de slimheid en behendigheid zijn gebleven en het is door deze alleen dat men zich de rijkdommen, dit eenig teeken, die eenige waarborg van magt in deze eeuw, kan verschaffen.

Zoo lang een beter maatschappelijk stelsel de bovenhand niet verkregen zal hebben, zal de ontwikkeling der nijverheid steeds ten gevolge hebben; van den overmagtigen invloed der kapitalisten te bevestigen en te ver meerderen en hen te doen houden voor de wezenlijke hoofden der maatschappij, nevens en bezijden den eersten opslag van het oog niet tot de werkzaamheden van een bankiers-huis schijnen te behooren.

Maar de staatkunde van dat huis, hetwelk naar de algemeene heerschappij over alle andere bankiers huizen van Europa en van de wereld staat, heeft begrepen, dat het overal voet moest hebben, zou het zich in staat bevinden overal de worsteling aan te gaan en overal te overwinnen.

Het is aldus, dat het naar het monopolie van het slaan der munten tracht, het is reeds meester van het hotel van Parijs en wil al de andere van Frankrijk doen vallen; eene operatie, die wij als voordeelig voor Frankrijk beschouwen, maar die voor het huis Rothschild nog voordeliger zou zijn. Om er des te zekerder toe te geraken, van meester des handels in de kostbare metalen te zijn, heeft het begonnen met zich meester te maken van de kwikzilver-mijnen van Mexico en van Spanje.

Het overwigt van het huis Rothschild is lastig geworden voor de overige bankiers, want dit huis heeft hen meer dan eens doen ondervinden, dat het niet van hen, die onder desselfs duiven wilde schieten, te treffen, zoo onder anderen, het zich tot een regel gemaakt hebbende, zich in alle openbare leeningen te mengen, heeft het door eene gekunstelde en aanhoudende daling gestraft het bankiers huis, hetwelk zich verstout had de laatvorige Belgische leening alleen aan te nemen, en op die wijze heeft het zich een grooter of kleiner aandeel in al de openbare leeningen verzekerd.

Zoodra het er voordeel in ziet, weet het zeer goed de andere bankiers te hulp te komen. Eenige jaren geleden, in 1838, bevond een aanzienlijk bankiers huis van Parijs, zich overstelpt met een aantal wissels van de bank der Vereenigde Staten, die het onvoorzigtiglijk geaccepteerd had. De bank der Vereenigde Staten, dit weet men, verkeerde in eenen zeer ongunstigen toestand. De heer Rothschild had een aantal van die twijfelachtige acceptatien in handen. Wat doet hij? Uit eigen beweging doet hij aan de bank der Vereenigden Staten het aanbod eener leening van nagenoeg 40 millioen. Op die wijze herstelt hij voor het oogenblik het crediet dier bank, redt het gevaar loopende Parijsche huis en vindt het loon zijner goede de gevestigde magten, en zullen deze met hen als van mogendheid tot mogendheid moeten handelen, even gelijk in de midden eeuwen de beide grootste magten, de koningen en de kerk ofschoon steeds met de leenheeren in strijd zich evenwel genoodzaakt zagen, deze als hunne deelgenooten in het maatschappelijk gezag te ontzien.

Het is de bestemming der speculatie den nieuweren nijverheids adel te recruteren en te bevestigen. De speculatie is vooral het wapen van de groote bank, even gelijk de degen weleer het wapen der leenbaronnen uitmaakte. Met den degen wonnen deze zich kasteelen en vazallen, met de speculatie winnen de groot-baronnen der finantie zich aanzien en magt.

De invloed der bankiers neemt met elken dag toe; langen tijd heeft dezelve zulks in stilte gedaan, en heeft hij, om zich te doen erkennen, noodig gehad af te wachten dat de vreedzame en nijvere beweging eene groote ontwikkeling had bekomen.

Aan dien invloed ontbrak eene vermogende regelende kracht, die aan de algemeene werkingen der banken vastheid vermogt bij te zetten en die in staat ware, de verspreide krachten te bestieren en te beteugelen. Uit het midden der bankiers moest zich een overwigtig handelshuis boven al de anderen verheffen even gelijk zich alom midden onder de leenheeren-koninklijke huizen verheven hebben, die er naar gedongen hadden, hunner meerderheid boven al de verdere leenhoofden te vestigen.

Het Huis Rothschild is dit koninklijke huis der financiën.

Op hechte en breede grondslagen gevestigd, heeft het drie hoofdkantoren, te Weenen, te Londen en te Parijs. Aan het hoofd van ieder staat of stond een der gebroeders Rothschild; die van Londen is langen tijd 't opperhoofd geweest, eene onderscheiding, die hij door buitengewone bekwaamheid verdiende. Na zijn overlijden is het bestier overgegaan op dien te Parijs die geene minder beproefde financiële bekwaamheid bezit.

Sedert eenige jaren heeft de werkkring van het huis Rothschild eene buitengewone ontwikkeling bekomen en strekt dezelve zich uit tot ondernemingen, die bij daad hierin, van de aandeelen zijner leening, die later eene daling van 30 percent ondervonden hebben tot eene zeer voordeeligen prijs af te zetten, door ten slotte aan de Amerikaansche bank als saldo in betaling te geven, geen gereed geld, maar datzelfde zoo zeer in waarde gedaalde papier, dat hij tot zeer lage prijzen had ingekocht.

Tegenwoordig gebeurt er in bankzaken niets meer, zonder de mede werking en het goedvinden van den heer Rothschild; alle andere bijzondere banken zijn aan het zelve onderschikt en genoodzaakt, deszelfs meerderheid te erkennen. Dit huis heeft deszelfs financiële opperleenheerschappij aan al de anderen opgedrongen; het verwerpt derzelver medewerking, wanneer het die niet behoeft, maar wanneer deszelfs vermogen ontoereikend is, roept het deze die zich alsdan haasten toe te schieten.

In het financiële is de baron Rothschild koning, de bankiers zijn deszelfs groote vazallen, en de nijvere menigte vertegenwoordigt de massa der boeren, die hij naar verkiezing heerendiensten kan laten verrigten.

Maar, wie koning in het financiële zegt, zegt in de tegenwoordige eeuw niet weinig; dit koningschap is een wezenlijk en geens zins een zinnebeeldig iets zoo als men wel ligt zou kunnen denken. Op de overige bankiers geleund, is de heer Rothschild tegenwoordig in Frankrijk eene, bij het charter niet opgenoemde magt, maar die door de gevestigde magten desniettemin wel deugdelijk moet worden medegeteld; hij is bovendien eene mogendheid in Europa, want het rijk, het welk zijne vazallen en hij zich gesticht hebben ziet zich geenzins door eenige conventionele grenzen omschreven; hij kent geene frontieren en spreidt zich uit over alle staten, een congres van bankiers zou tegenwoordig een congres van koningen doen buigen.

— De » *Emancipation*" van Toulouse van 19 Junij behelst het volgende berigt, hetwelk nadere bevestiging verdient; » Volgens brieven uit Perpignan te Toulouse aangekomen, zoude Zurbano, door zijne troepen verlaten, opgehangen zijn, en men uit verfijnde wraak hem de ooren afgesneden hebben.

— Een te Cherburg ontvangen brief van Mauritius, dd. 1 mei, wil weten, dat de Chinezen al de Engelsche factorijen hebben verbrand.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 27 Junij.

Uit Oost Pruissen meldt men:

De klagten over de onderdrukking der Duitsche bevolking in de Russische Oostzee provenciën, zoo ten opzigte van hunne taal als van hunne nationaliteit en godsdienst, zijn in den laatsten tijd zoo talrijk en dringend geworden, dat dezelve teregt de opmerkzaamheid van geheel Duitschland opwekken. Wanneer de Russische regering het versmelting systeem in Polen tracht door te zetten, dan heeft zij daar ten minste een voorwendsel; zij poogt bij deze aangelegenheid zich ten minste daardoor te regvaardigen, dat Polen, door den opstand, zijne regten verloren heeft, en dat de genomen maatregelen ter handhaving der rust en orde en ter beteugeling van den revolutionairen geest noodzakelijk zijn. Wanneer zij daartegen, in de Oostzee provenciën dezelfde handelwijze volgt, dan ontbreekt haar hier iedere schijn van regt. De Duitschers in de Oostzee pronvinciën behoorden, van oudsher, tot de rustigste onderdanen der Russische kroon. Aan hen is het rijk der zcaren onmetelijke voordeelen verschuldigd; zij waren het, die het eerst beschaving onder de barbaarsche volkstammen verspreidden, zij waren de grondvesters de handels en der instructie zij riepen het openbaar onderwijs en nuttige inrigtingen in het leven; zij regelden het inwendig bestuur; met hunnen geest werkte de Russische politiek, ambtenaren en diplomaten waren uit hen voortgesproten, en nog tegenwoordig bekleeden Duitschers de hoogste waardigheden in den staat. Niet ongepast heeft men daarom de Oostzee provinciën *het hoofd* van Rusland genoemd. Dankbaar erkenden vroegere beheerschers deze groote verdiensten der Duitschers, en zij zochten, door uitstekende privilegiën — waaronder zoodanige, welke uitdrukkelijk het behoud hunner nationaliteit ten doel hebben — door vrijheden, zoo als geene andere provincie of stad in het Russische rijk genoot, hen aan de Ruisische belangen te boeijen. Dit alles tracht de tegenwoordige regering omver te werpen; niet omdat zij de overtuiging koestert van de kennis en de talenten der Duitschers reeds te kunnen ontberen maar juist dewijl zij deze geheel van zich afhankelijk wil maken, en de wijl zij het niet meer noodig acht, regt en billijkheid jegens een volk in acht te nemen, dat naar deszelfs aantal ongetwijfeld in het reusachtige Russische rijk slechts eene kleine plaats bestaat. De Duitschers worden aan een stelsel opgeofferd, dat door een Russischen schrijver op de volgende wijze is uitgedrukt: » Rusland moet trachten eene magt eene godsdienst, eene natie te worden. Het moet iedere vreemde nationaliteit, die in zijn eigen staatschip is opgenomen, vernietigen, en zijn eigen karakter en wezen op dezelve inënten." Op twee dingen schijnt de Russische regering daarbij echter geen acht te slaan: 1°. dat de Duitschers even zoo min tot Slavoniërs zullen worden als de Slavoniërs tot Duitschers; en 2°. dat, als zij het ooit werden, al die voortreffelijkheden en uitstekende eigenschappen, welke zij thans op de Russen vooruit hebben, moeten verloren gaan. In Polen mag het versmelting stijlsteen, onder de tegenwoordige omstandigheden, niet zonder uitwerking blijven, daar de Polen Slavoniërs zijn en de stamverwantschap reeds eene groote toenadering te weeg brengt. Daartegen zal het Duische element zich nooit met het Slavonische vereenigen; reeds daarom alleen niet, dewijl de Germaansche stam edeler is, en, in het bewust zijn van deszelfs waarde, het versmaadt, zich met een volk gelijk te maken, dat intellectuele en morele begaafdheid verre achter hem staat. Om dezelfde reden zal ook nooit die pauslavonische droom, welke aan de Slavoniërs de heerschappij over Duits land voorspelt, tot ver vervulling kom Het Duitsche element is taai en hard het hout der Duitsche eiken, het verdra een duchtigen stoot zonder te wijken. passieve maar krachtige tegenstand, wel de Duitsche in de Oostzee-provinciën te over den drang der Russische poging stellen, kan het pauslanismus overtuig dat men alles niet op dezelfde leest schoeijen, niet alles kan vernielen; en er gevallen zijn, waarin de uitgebreid magt schipbreuk lijdt.

— Volgens een berigt uit Rome is H. de Paus voornemens, om eene reis n Bologna te doen, ten einde persoonlijk te bekend te worden met de behoef der noordelijke gewesten van zijne Sta Deze reis zou echter eerst in Sepb. pla hebben.

ADVERTENTIËN.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 10 dezer, de Nd. Am. Brik Ama Kapt. W. Grover, van Gloucester, hebbende dagen reis; Passagier: de Heer J. H. del Castill

Den 11den; het Nd. Am. Schip Cambria Kapt. J. Rowe, van Boston, hebbende 26 gen reis.

Den 12den, de Nd. Am. Brik Koscinsk Kapt. C. Saunders van Boston, hebbende dagen reis; Passagiers: de Heeren A. Christ en J. Hijscht.

UITGEKLAARD.

(Van 's Lands Etablissement van Hout velling aan de Rivier *Coppename*.)

Den 11den dezer, het Engelsche Brigantij Schip Relief, Kapt. E. Man, naar Barbado geladen met 55 balken, te zamen metende 1531 biekvoeten en 19 Molenwieken; diverse Houtsoorten, als: Bolletrie, Groenhart, Locus en Purperhart, benevens 200 bossen Bananen.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 24sten Junij II. het schip de Hoop, Kapt. C. Badeloff, van hier.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & Co.